

የመተማመን መትነን (Trust Evaporation)

ገለታው ዘለቀ
April 6, 2016

በመጀመሪያ ደረጃ መተማመን (Trust) ስንል የአንድ ህብረተሰብ የጋራ ሃብት ወይም የማህበራዊ ካፒታል ዋና አካል መሆኑን እናንሳ። በአጠቃላይ ማህበራዊ ካፒታል ስንል ደግሞ ልክ እንደሌሎቹ የሰው ልጆች ካፒታል የሚታይ ነው። ለምሳሌ የገንዘብ ካፒታል፣ የሰው ካፒታል (Human capital) እንደምንለው ማህበራዊ ካፒታልም ካፒታል ይባላል። ካፒታል ነው እንደንል የሚያስችለን ምክንያት አንድም ልክ እንደሌሎቹ ካፒታሎች የሚመረት (Produce የሚደረግ) መሆኑና ለተለያዩ የማህበረሰብ ልማቶች ኢንቨስት የምናደርገው ሃብት በመሆኑ ነው። እነዚህ ተፈጥሮዎቹ ከሌሎች ካፒታሎቻችን ጋር ያመሳስሉታል።

የሰው ልጅ የሚያመርተውና ለተለያዩ ልማቱ የሚጠቀምበት ይህ ማህበራዊ ካፒታል ልክ ሌሎች ሃብቶችን ለማምረት አቅደን እንደምንሰራው ተጠንቅቀን ልናሳድገውና ልንይዘው በአስፈላጊው ቦታና ጊዜ ሁሉ በኢንቨስትመንት ላይ ልናውለው የሚገባ ትልቅ ሃብት ነው።

አዳም ስሚዝ የተባለው እውቁ የምጣኔ ሃብት ተጠባቢ በኢኮኖሚ እድገት ውስጥ አንድ የማይታይ እጅ (Invisible hand) አለ እንደሚለው የማህበራዊ ሃብት ዋና አካል የሆነው መተማመን በሰው ልጆች እድገት ውስጥ አንዱ የማይታይ እጅ መሆኑን መገንዘብ ጠቃሚ ነው። በጠቅላላው ማህበራዊ ካፒታል ህብረተሰብ የሚያመርተውና ለህይወቱ የሚጠቀምበትም ነው ብለናል። ታዲያ በአንድ ማህበረሰብ ውስጥ ማህበረሰቡ ራሱ የሚፈጥራቸው ሶስት ዓይነት ማህበራዊ ካፒታሎች እንዳሉ የማህበራዊ ካፒታል አጥኚዎች ይነገራሉ። አንደኛው አዎንታዊ ማህበራዊ ካፒታል ሲሆን ሁለተኛው አሉታዊ ማህበራዊ ካፒታል ይባላል።

ሶስተኛ ሊሆን የሚችለው ደግሞ ገለልተኛ ማህበራዊ ካፒታል (Neutral Social Capital) ሊሆን ይችላል። አዎንታዊ ማህበራዊ ካፒታል (Positive social capital) የሚባሉት ከህብረተሰቡ ባህል፣ ወግ ልማድ፣ ሃይማኖት አካባቢ የሚመነጩ ለሰው ልጆች ሁለንተናዊ እድገት አስተዋጾ ያላቸው ሃብቶች ናቸው። ለምሳሌ ስራን የሚያበረታቱ ስነቃሎች፣ እርስ በርስ መተማመን፣ የፍቅር ሃብት፣ ታማኝነት፣ ምክንያታዊ የሆነ የቁጠባ ባህል፣ የመረዳዳት ባህል ወዘተ የመሳሰሉት ናቸው።

በአንጻሩ አሉታዊ (negative social capital) የሚባሉት ደግሞ አንድ ህብረተሰብ በግልጽም ይሁን በህቡዕ እየተለማመዳቸው ያሉ ነገር ግን ለሰው ልጆች ሁለንተናዊ እድገት አደናቃፊ የሆኑ ናቸው። ለምሳሌ ያህል ብናነሳ አንዳንድ አደገኛ ባህሎችን መጥቀስ እንችላለን። ስራን የማያበረታቱ ስነ ቃሎች፣ ሃሜት፣ የጫት ባህል፣ ሌሎች በባህሎቻችን ውስጥ ያሉ እንደ የሴት ልጅ ግርዛት፣ ግግ ማውጣት፣ እንጠል መቁረጥ፣ ሰውነትን በስለት መተልተል፣ ከባህል ጋር ተያይዞ በሴት ልጆች ላይ የሚፈጸሙ በደሎች፣ በህጻናት ላይ የሚፈጸሙ ባህላዊ ግድፈቶች ወዘተ. ህብረተሰብ የፈጠራቸው ነገር ግን ለህብረተሰብ እድገትና ምርታማነት ኢንቨስት ሊደረጉ የማይችሉ እንዴውም ጎታችና አደናቃፊ ናቸውና አሉታዊ ማህበራዊ ካፒታል ሊባሉ ይችላሉ። አፍሪካ ውስጥ ተቆጥሮ የማያልቅ አሉታዊ ካፒታል ያለ ሲሆን ይህንን ለመቀነስ ትልቅ ዘመቻ ያስፈልጋል።

አለበለዚያ የሰባዊ እድገትን ከፍ ለማድረግ የሚደረገው ጥረት ቶሎ ግቡን አይመታም። ሌላው ካፒታል ገለልተኛ የሚባለው ሲሆን ይሄ በሰው ልጆች ሁለንተናዊ እድገት ላይ የጎሳ አሉታዊ ተጽእኖ የሌለው ሊሆን ይችላል። እንዲህ አይነቶቹን ለጊዜው ቸላ ብሎ አሉታዊ ካፒታሎችን የመቀነስ አዎንታዊ ካፒታሎችን የማሳደግ ስራ ያስፈልጋል።

ለመግቢያ ስለ ማህበራዊ ካፒታል ይችን ያክል ዳራ ከሰጠን ከማህበራዊ ካፒታል ውስጥ አንዱ ዋና ነገር መተማመን ነው። በዚህ ዙሪያ ጥቂት ውይይት እናድርግ። መነሻችንም ይሄው ነውና። ማህበራዊ ካፒታል ስንል፣ መተማመንን፣ የህብረተሰብ ኔትወርክን (Networks)፣ ሊጋራ ጥቅም በጋራ ለመስራት መስማማት፣ መደጋገፍ (Reciprocity) ፣ ልማዶች (norms) የሚመለከት ሲሆን ከነዚህ ውስጥ መተማመንን (Trust) ብቻ መዝዘን የኢትዮጵያን ወቅታዊ ሁኔታ ብንገመግም ጥሩ መስሎኛል።

በኢትዮጵያ ሁኔታ የመተማመን ሃብታችንን በሶስት አገራዊ የመተማመን የፍሰስት አቅጣጫዎች መገምገም እንችላለን። እነዚህ ሶስት የመተማመን መፍሰሻዎች

1. የግለሰብ መተማመን (Interpersonal trust)
 2. ቀጥታ መተማመን (Vertical trust)
 3. የጎኖሽ የቡድን መተማመን (Cross cultural interpersonal trust)
- ናቸው።

በነዚህ ዙሪያ የአገራችንን የመተማመን ሃብት ወቅታዊ ይዞታ ለመገምገም አንዳንድ ጥናቶችን ለአብነት ማየት መልካም ነው። የግለሰብ መተማመን ደረጃን በኢትዮጵያ ሁኔታ ስናይ በዚህ ሃብት ኢትዮጵያ ብዙ የቀደመቻቸው አገሮች አሉ። ለምሳሌ ያህል ታዋቂው የምጣኔ ሃብት ተጠባቢ ማክስ ሮዘር ባጠናው ጥናት መሰረት የኢትዮጵያ የዜጎች መተማመን (interpersonal trust) ከብዙ አገሮች ሲነጻጸር መሃል ላይ ነው። በዚህ የመተማመን ሃብት ውድድር ኢትዮጵያ ከቀደመቻቸው አገሮች መካከል ፈረንሳይ፣ቡልጋሪያ፣ማሌዢያ፣ኢራን፣ሞሮኮ፣ሰርቢያ፣ማሊ፣ጆርጂያ፣ስፔንና ቱርክም ይገኙበታል።በዚህ ጥናት መሰረት ኖርወይ፣

ስዊድን፣ ፊንላንድ ከአንድ እስከ ሶስት ደረጃን የያዙና የመተማመን ሃብታቸው ሙሉት ያልጎደለባቸው ሲሆን አጠቃላይ ናሙና ተወስዶባቸው ከተጠኑት ሃምሳ ስድስት አገራት መካከል ኢትዮጵያ ሃያ ስድስተኛ ደረጃ ላይ ናት። መተማመን ከህብረተሰቡ መሃል የተነሳባቸው የተባሉትና መጨረሻ ላይ የተቀመጡት አገራት ቱርክ፣ፋርማና ትርኒዲያና እና ቶቤጎ የተሰኙት የደቡብ አሜሪካ ደሴት ናቸው። ኢትዮጵያ በአንጻራዊነት መሃል ላይ የሚገኝ ውጤት ያላት ሆኖ እናያለን። በርግጥ በግል የምንታዘበውም ይህንን ነው የሚመስለው። ይህንን ካየን በሁዋላ የቀጥታ መታመን (vertical trust) ደረጃችንን የት ነው? የሚለውን ለመገምገም ዝንባሌ ሊያድርብን እንደሚችል እሙን ነው። ቀጥታ መታመን ስንል ህዝብ በመንግስት ተቋማት ላይ ያለውን እምነት የምንለካበት የመታመን አቅጣጫ ነው።

ቀጥታ የሆነው የመተማመን ወይም የመደገፍ ካፒታላችን የሚገለጽባቸው አንዳንድ አንጻራዊ ጥናቶችን ማየት ጥሩ ነው። ከነዚህ ጥናቶች ውስጥ የትራንስፓረንሲ ኢንተርናሽናልን አመታዊ ጥናቶች ማየት ለግንዛቤ ይረዳናል። እንደ ትራንስፓረንሲ ኢንተርናሽናል (Transparency International) ጥናት ኢትዮጵያውያን በፖለቲካ ስልጣን አካባቢና በህዝብ ተቋማት አካባቢ ያላቸውን ዝንባሌ ስናይ መታመን ተንኖ እናያለን። ትራንስፓረንሲ ኢንተርናሽናል ባጠናው መሰረት ቀደም ብለን ያየናቸውና ኢትዮጵያ በእርስ በርስ መተማመን (Interpersonal trust) የቀደመቻቸው አገራት ሁሉ በዚህ በቀጥታ መተማመን ደግሞ እንደገና በከፍተኛ ደረጃ ቀድመዋት ይታያል። ኢትዮጵያ ውስጥ 33 በመቶ የሚሆን ህዝብ ብቻ በመንግስት ተቋማት ላይ እምነቱን ሲገልጽ ስልሳ ሰባት በመቶ የሚሆነው ህዝቧ በመንግስት ተቋማት ላይ አይታመንም ወይም አይደገፍባቸውም።

በአጠቃላይ ስናይ እንደ ሃገር መታመን በመንግስትና በህዝብ መካከል የለም ወይም ተንኖ ሄዷል ማለት ነው። ከፍ ሲል እንደጠቀስነው ለምሳሌ ፈረንሳይን ብናይ፣ ስፔንን ብናይ ተቋሞቻቸውን በከፍተኛ ሁኔታ ይደገፋሉ። ፈረንሳይ ውስጥ ሰባ በመቶ የሚሆነው ህዝብ ተቋሙን መንግስቱን ያምናል። በአንጻሩ ኢትዮጵያ ደግሞ የተገላቢጠሽ ነው የሚታየው። ሌሎች ጥናቶችን ብናገላብጥ ለምሳሌ ያህል የዓለም የብልጽግና ደረጃ መለኪያ (Legatum prosperity Index) የሚያወጣውን ጥናት ብናይ ኢትዮጵያውያን በፍትህ ላይ በጣም ዝቅተኛ መታመን (Very low confidence) ነው ያላቸው ይላል። በአንድ ሃገር ውስጥ በተለይም ዋና ዋና የተባሉት ተቋማት ላይ ማለትም፣ በፍርድ ቤት፣ በሲቪል ሰርቪስ፣ በፖሊስ፣ በወታደሩ፣ሚዲያው ላይ እምነቱ ከተነሳ ያ ሀገር በኢኮኖሚም ሆነ በሰባዊ ልማት ወደፊት መራመድ አይችልም። ይህንን ዝቅተኛ ማህበራዊ ካፒታል ይዞ በጥንድ እያደግን ነው ማለት አይቻልም።

የመታመን መትነን በመንግስትና በህዝብ መካከል ሲከሰት ተቃውሞዎች ይበዛሉ። ኢትዮጵያ ውስጥ በተለይ በዚህ መንግስት ጊዜ በስፋት የሚታየው ተቃውሞም በመንግስት ላይ ከፍተኛ እምነትን ከማጣት የመጣ ነው። ባለፈው ጊዜ እንደተወያየነው አብዛኛው የኢትዮጵያ ህዝብ አሁን ስልጣን ላይ ያለውን መንግስት ያለማልኛል ብሎ ሳይሆን በተቃራኒው አጥፊ ነው ብሎ ካመነ ያ ስርዓት ባስቸኳይ መለወጥ አለበት። የተነሳን መታመን በቀላሉ ማዘነብ አይቻልም። የግድ ለውጦች መምጣት ይጠበቅባቸዋል። አንዳንዴ ከህዝቡ መሃል ስለሚዲያ የሚነገር ነገር አለ።

ሚዲያውን ያለማመን፣ ለመንግስት ብቻ መሳሪያ መሆኑን ማመን፣ በመንግስትና በህዝብ መካከል መተማመንን ያተነሳ አንዱ ጉዳይ ነው። የመንግስት በፍርድ ሂደት ውስጥ ጣልቃ መግባት በከፍተኛ ሁኔታ መተማመንን የሚያተን ተግባር ነው። በሰላማዊ መንገድ ተቃውሞ በሚያሰሙ ዜጎች ላይ መትረየስና ከባድ መሳሪያ የታጠቀ ወታደር ማሰማራት በመንግስትና በህዝብ መካከል መታመንን እያተነሳ አምባገነናዊ ከባቢን የሚፈጥር ነገር ነው። የሲቪል ሰርቪስ ሴክተር እድገት የሚሰጠው፣ የሚቀጥረው በፖለቲካ ታማኝነት መሆኑን ህዝብ ሲደርስበት መተማመን ይተናል።

እንዲህ መተማመን የተነሳበት አገር በአምስት አመት ትራንስፎርሜሽን እቅድ እናሻሽለዋለን ማለት ሌላ የቀረች ጥቂት እምነት ካለች እሷ ጨርሶ ለማትነን ነው። ቀጥታ መታመንን ከሚያሳዩ ሌሎች አንጻራዊ ጥናቶች ስናይ ለምሳሌ ፍሪደም ሃውስ የሚያወጣቸውን ጥናቶች በየጊዜው ስናይ ኢትዮጵያ ነጻ ያልሆነች አገር ናት። መንግስትና ህዝብ የሚደባበቁበት፣ የሚጠራጠሩበት አገር ናት። ይህ አይነት መንግስት በተለይ ብዙ ብሄሮች ያሉበትን አገር ሲመራ አደጋው ዘርፈ ብዙ ነው።

ግጭቶች እንደ ጭስ ቀዳዳ እየፈለጉ ሲወጡ አንዳንዴ በብሄር በኩል እየፈነዱ ብሄራዊ ማንነትን እየሸረሸረ ይመጣል። የዚህን የቀጥታ መታመን ሃብታችንን ስናጤን በህዝብና መንግስት መሃል እንዲህ መታመን ተንኖ እንዴት ነው የምንኖረው? የሚል አስገራሚ ነገር ይነሳል። በርግጥ ያው አንድ አምባገነን ስርዓት በሃይል ያስተዳድራል። ነገር ግን ከዓመታቶች በፊት አዲስ አበባ ውስጥ ብዙ ሰው ይለው የነበረው ነገር ትዝ አለኝ። እኛ መንግስት የለንም ይል ነበር ህዝቡ። የምንኖረው በቤተሰብ ህግና በባህላዊ ተቋማት ነው ይሉ ነበር። መንግስት ስወለድም ስሞትም አያውቀኝም፣ ግብር ለመሰብሰብ ብቻ ብቅ ይላል የሚሉ ወገኖች ብዙ ናቸው።እነዚህ ወገኖች የውነትም በባህላዊ ተቋሞቻቸውና በቤተሰብ ህጎች ነው ብዙውን ህይወታቸውን የሚገፉት እንጂ ከመንግስት ጋር ያላቸው መስተጋብር እጅግ ቀጭን ነው።የማህበራዊ ዋስትና ቁጥር እንኳን የለንም።

በርግጥም ለአንድ ሃገር የዜጎች የእርስ በርስ መታመን መኖር ሃገርን ለመጠበቅ ይጠቅማል። ትልቁ ሃብትም ይህ ነውና መጠበቅ አለብን። መንግስት ዘላቂ አይደለም። መንግስት ሲቀየር ያ የተነሳው መታመናችን ይመለሳል፣ ይዘንባል። ነገር ግን በዜጎች መካከል መታመን ሲጠፋ እሱ የበለጠ አደገኛ ነው። በቀላሉ አናመርተውም እንደ ሌሎች የፋብሪካ ምርቶቻችን በቀላሉ የምናመርተው ካፒታል አይደለምና።መታመናችንን ለማደስ ብዙ ጊዜ ይፈጅብናልና።

ወደ ሶስተኛው የመታመን አቅጣጫ እናምራ። በእኛ ሃገር ሁኔታ የመታመን ካፒታላችን በብሄር ዘለል ደረጃም መጠናት አለበት። አንድ የብሄር አባል ከሌላው ጋር ሲገናኝ በምን ያህል የመተማመን ደረጃ ይኖራል የሚለውን ማጥናት በጣም አስፈላጊ ነው። ይህን እንድናደርግ የሚያስገድድን አገሪቱ አሁን ያለችበትን የብሄር ፌዴራሊዝም ከግምት በማስገባት ነው። የብሄር ፖለቲካ በሰለጠነበት አገር ተዋረዳዊ የመታመንን ካፒታል ደረጃ ማጥናትና ደረጃውን እያየ በተለያዩ ዘዴዎች ይህን ካፒታል ለማሳደግ መሞከር ለሃገር አንድነትና ለብሄራዊ ማንነት ለምንለው ጉዳይ ጉልህ ሚና አለው።

አንድ የትግራይ ተወላጅና አንድ የአሮሞ ተወላጅ በአንድ የኒቨርሲቲ ውስጥ በአንድ ዶርሚተሪ ውስጥ ሲኖሩ በምን ያህል የመተማመን ደረጃ ይኖራሉ? የሚለውን ማጥናት ጠቃሚ ነው። ይህን በተመለከተ በአሃዝ የተጠና ጥናት ማግኘት አልቻልኩም።

ይሁን እንጂ በአንዳንዶች ዘንድ የሚታየው ጽንፈኝነትና ወገንተኝነት ይህንን ሃብታችንን እንዳያተንብንና ልብ ከልብ እንዳያራርቅን ዜጎች ሃላፊነት ወስደው ሊያስብቡት ይገባል። ባህላዊ ቡድኖች ወይም ብሄሮች በባህል ልዩነቶቻቸውና በቋንቋ ልዩነቶቻቸው መቼም አይጋጩም። እንደዚህ የተጋጩ ቡድኖች አይኖሩም። የአኙዋክ ብሄርና የኑየር ብሄር አባላት ወይም የጉጂና የቡርጂ ብሄረሰብ አባላት ያንተ ምግብ አይጣፍጥም የኔ ይጣፍጣል፤ ያንተ አለባበስ አይምርም የእኔ ያምራል፤ ያንተ ዳንስ አይምርም የእኔ ያምራል፤ ያንተ ቋንቋ አይገልጽም የእኔ ይገልጻል በሚል ጦርነት አይገቡም። የባህልና የቋንቋ ልዩነት በቡድኖች መካከል ያለን መታመን አያተነውም።

ብዙ ጊዜ ቡድኖች ግጭት ውስጥ የሚገቡት ይህ ባህላዊ ስብእናቸው የፖለቲካ ጥብቆ ሲለብስ ነው። ፖለቲካው የሚፈጥረው የቡድኑነት ስሜት ልዩነትን እያራገበ ሲሄድ በአስተዳደር ጉዳይ በተፈጥሮ ሃብት ጉዳይ ግጭት ውስጥ ይገባሉ። ኢትዮጵያ በአሁኑ ሰዓት ዘመናዊ ፖለቲካ የምታራምድ ሳይሆን ባህላዊ ፖለቲከኛ በመሆኗ ለቡድኖች ግጭት የተጋለጠች ከመሆኗም በላይ በቡድኖች መካከል የሚኖርን መታመን የሚያተን ከፍተኛ የፖለቲካ ሙቀት ስላለ ዜጎች ይህንን እንደተለመደው በሆነ ቴክኒክ መዋጋት አለባቸው።

እንደው ለአንባቢዎች ትንሽ ግንዛቤ ለመስጠት ያህል መታመን በተለያዩ ማህበራዊ አውዶች ውስጥ ሲታይ በሶስት ሊከፈል እንደሚችል ባለፈው ጊዜ ስለማህበራዊ ካፒታል ሳጠና ተረድቻለሁ። እነዚህ ሶስት የመተማመን አይነቶች የሚከተሉት ናቸው። አንደኛው የመታመን አይነት ህሊናዊ (Conscience Trust) ይባላል። በዚህ ጎራ የሚመደቡ ሰዎች የእምነታቸው መሰረት ህሊና ነው። በቡድናቸው ውስጥ ልእልና እንዲያገኝ የሚፈልጉት ህሊናን ነው። የቡድኑ አባላት ለህሊና ከሰሩ ጤናማ የሆነ ግንኙነት ይኖራል ቡድኑም ትርፋማ ይሆናል ሩቅ ይሄዳል ብለው ያምናሉ። እነዚህ ወገኖች ህሊና ዋና የስጋት አስውጋጅ (risk taker) አድርገው የሚያዩ ናቸው። በቡድናቸው መሃል ይሄን ያህል የጠነከረ ሲስተም ላይኖር ይችላል። ግን በፋይናንስ ጉዳይም ይሁን በሌሎች ጉዳዮች ህሊናን እያበረታቱ የቡድናቸውን ህይወት በጤና ሊመሩ ይችላሉ። ሁለተኛው አይነት ደግሞ ሃይማኖታዊ መታመን ይባላል። የዚህ አይነት የቡድን አባላት ደግሞ የመታመናቸው መሰረቱ የሚጣለው በቅዱሳት መጽሃፋቸው ትእዛዝ ላይ ነው።

አምላካቸው ዋና ስጋት አስወጋጅ (risk taker) ተደርጎ የሚወሰድበትን ሁኔታ ያበረታታሉ። እነዚህ ወገኖች በአዲት፣ በተጠያቂነት፣ በአስተዳደራዊ ተሳትፎ ፈጣን አይደሉም። ይሁን እንጂ የተሻለ ጤናማ የመታመን ሃብት በጃቸው ይታያል። ሶስተኛው የመታመን አይነት ደግሞ ሲስተሚክ (Systemic trust) ይባላል። እንዲህ አይነት ሰዎች ስለ መታመን፣ ስለ ሞራል ጉዳይ ሲሰበክ ቢውልና ቢያድር አይገባቸውም። ለነሱ መታመን የሚሰራው በጠንካራ ሲስተም ላይ ሲመሰረት ነው። ቡድኖች ሲሰባሰቡ የጠራ የስራ ክፍፍል፣ መተዳደሪያ ደንብ፣ አዲት፣ ከፍ ያለ የአባላት ተሳትፎ፣ ተጠያቂነት በጣም ይሻሉ። የእምነታቸው መሰረት የሚጣለው በእነዚህ ጉዳዮች ጥራት ልክ ነው። እንተማመን እያሉ ቢሰብኳቸው ምንም አይዋጥላቸውም።

ዋና ሪስክ ወሳጅ (risk taker) የሚሰራ ሲስተም በመሆኑ መሃል ላይ የሚፈልጉት ነገር ይህንን ነው። ይህንን ከፍፍል ይዘን ወደ ከፍተኛው የሰው ልጆች ስብስብ ወይም አገር ስንመጣ ደግሞ ህዝብ በአያሌው ሲስተሚክ ሆኖ እናያለን። ይህ ማለት ህሊናዊ መታመንን ሙሉ በሙሉ ይጥላል ማለት አይደለም። ነገር ግን በጅጉ ህይወት ያለውን ሲስተም የሚደገፍ ሆኖ እናያለን። በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ በዘውዳዊ አገዛዞች ዘመን በንጉሱና በህዝቡ መካከል የሚኖረው የመታመን ድልድይ በአብዛኛው ሃይማኖታዊ ነበር። ከአምላክ የተሰጠ በመሆኑ ህዝቡ ስለተሰበሰበው ታክስ አይጠይቅም። ልምረጥ አይልም።

ዝም ብሎ አምኖ ይኖር ነበር። ዘመናዊነት ሲመጣ የሰው ልጅ በእውቀቱ ሲያድግ ደግሞ ወደ ሲስተም ትረስት ነው የመጣውና ያዘነበለው። በመንግስትና በህዝብ መካከል የሚኖረው ግንኙነት በግልጽነት፣ በአዲት፣ በተጠያቂነት፣ በምርጫ፣ በፈቃድ ላይ የተመሰረተ እንዲሆን ህዝብ ይፈልጋል። ዴሞክራሲም ይህንን ወቅታዊ የሰው ልጆች ፍላጎት ለማሟላት የቆመ ካህን ነው። ዲክተርስ የሚባሉት የዴሞክራሲን ልብስ ለብሰው ግን ደግሞ እንደ ንጉስ የሚኖሩት ዘመኑ የሲስተም ትረስት ዘመን ስለሆነ በዴሞክራሲ ስም ለመነገድ ነው። ይሁን እንጂ ህዝብ ደግሞ እውነተኛውን እምነቱን የሚጥለው የጸዳ ሲስተም ሲፈጠርና የተፈጠረው ሲስተም ግልጽነት፣ ተጠያቂነትን፣ የህግ የበላይነትን ማንሸራሸር ሲችል ብቻ ነው።

በዚህ ዘመን መንግስታት ህዝቡን ዝም ብላችሁ እመኑኝ ማለት አይችሉም። የህዝብ ሉዓላዊነትን መቀበል አለባቸው። በመሃል የተሻለ ሲስተም ማምጣት አለባቸው። ህዝብ በመንግስት በኩል ሚስጥረኝነት መኖሩ ሲሸተው፣ ግልጽነትና ተጠያቂነት ሲጠፋ፣ የህግ የበላይነት ሲጠፋ፣ መንግስት ራሱ የማይጠየቅ ሲሆን ቀጥሎ የሚመጣው ነገር የመታመን መትኑን አይደለም? መታመን ከህዝብና ከመንግስት መሃል ብድግ ብሎ ይተናል። ስለዚህ ነው መንግስታት አስር ጊዜ ስለግልጽነትና ተጠያቂነት ሲጥሩ የሚታዩት። የኢትዮጵያን ሁኔታ ስናይ አንዱ ለቀጥታ መታመን መትኑን ምክንያት የሆነው ይሄው ነው። ግልጽነት፣ ተጠያቂነት፣ የህግ የበላይነት ስለሌሉ እነሆ ዛሬ መታመን ተንኖ አልቆጠናል። በአጠቃላይ በአሁኑ ሰዓት በሃገራችን ያለው በመንግስትና በህዝብ መካከል ያለው መታመን በቀላሉ ሊመለስ የማይችል በመሆኑ አገሪቱ ቶሎ ብላ ወደ ለውጥ መሄድ አለባት። ወደ ሽግግር መግባትና የህዝብን እምነት የያዘ ሌላ መንግስት ማቆም ያስፈልጋል።

መተማመን ሁለት ዓይነት ትርጉም ሊኖረው ሲችል አንዱ ከግብረገብ (Moral) አንጻር ያለው መተማመን ነው። በአብዛኛው በስብከት ልንገነዘብ የሚገባ የሞራል እሴት ሊሆን ይችላል። በሌላ በኩል ያለው ግን ሳይንሳዊና በሚገባ ሊለካ የሚችል ነው። በዚህ አቅጣጫ መተማመን ሁለት ዋና ዋና ተለዋዋጮች (variables) አሉት። እነዚህም ዋስትና እና ስጋት ይባላሉ። በእንግሊዘኛው guarantees and risks ማለት ነው። መታመን የነዚህ የሁለት ተለዋዋጮች ስሪት ነው።

በአጭር ቃል መታመንን መገንባት ማለት ዋስታናን ማስፋትና ስጋትን መቀነስ ማለት ነው። መንግስት ዋስትናዎችን እያሰፋ ሲሄድ ስጋቶችን እየቀነሰ ሲሄድ ነው ህዝብ የሚደገፈው። በመንግስትና በህዝብ መካከል የሚኖረው የመተማመን ልክ የሚለካውም መንግስት ባሰፋው ዋስትና ልክ ነው ማለት ነው። በዚህ ጊዜ ዜጎች መንግስታቸውን ይደገፋሉ። ይህ ካልሆነና ስጋቶች እየጨመሩ ሲሄዱ በመንግስታቸው ላይ ያለው መደገፍ ይቆምና ቶሎ ለውጥ ይፈልጉና ያምጻሉ። መንግስት በስልጣን ለመቆየት የሚለው ነገር እመኑኝ መልካም አስተዳደርን ተወያይተን እናመጣለን፤ ትንሽ ጊዜ ስጡን ነው። ይሄ ደግሞ ለህዝቡ ዋስትና አይሆንም። ሩብ ምእተ ዓመት ሙሉ ስልጣን ላይ ሆኖ በጥንድ ቁጥር አደግን እያለ ሲል የነበረ መንግስት አሁን በገጠሩ ከአስር ሚሊዮን በላይ በከተማውም እንደዚሁ ወደ አስር ሚሊዮን ህዝብ ለረሃብ ተጋልጧል።

ይህ አንዱ የመንግስትን እምነት ያተነክሰው ነው። ትናንትና መቶ ፐርሰንት አሸንፍን ያለ መንግስት ስድስት ወር ሳይሞላው ብዙ ቁጥር ያለው የኦሮሞ ህዝብ ሜዳ ላይ ወጣ። በታሪክ ታይቶ የማይታወቅ ተቃውሞ ነው። መንግስት ይህንን ሲያይ መሸነፍ አይወድምና የኔ የስራ ውጤት ነው ጠያቂ ማህበረሰብ አፈራሁ ይላል። በአስራ ዘጠኝ ስልሳዎቹ የተነሳው ህዝባዊ ንቅናቄ ሃይለስላሴ ያፈሩት ጠያቂ ማህበረሰብ ነበር ማለት ነው? እሳቸው ይህን ሳያውቁ ነው ያለፉት። በደል የበዛበት ህዝብ አንድ ቀን በቁጣ ገንፍሎ መውጣቱ ተፈጥሯዊ ነው። የሆነ ነገር ሰርቶ ማሳየት ያልቻለ መንግስት ይህንን የኔ የስራ ውጤት ነው ማለቱ ይገርማል። ህዝቡ ሰልፍ የወጣው እኔ በፈጠርኩት ዴሞክራሲ ነው ሊል አይችልም። እንዲያማ ቢሆን መንግስት ተቃውሞውን ባዳመጠ። በሰላማዊ ተቃዋሚዎች ላይ ጥይት ባላፈሰሰ።

አሁን ደግሞ የተያዘው ፈሊጥ የመልካም አስተዳደር ችግር ነው የሚል ነገር ነው። እውነት ነው የመልካም አስተዳደር ችግር ነው። የመልካም አስተዳደር እጦት ቀለል ያለ ችግር ነው ማለት ነው? መንግስት የሚባለው ነገር መልካም አስተዳደርን ካላመጣ ምን ይሰራል። መለወጥ ነው ያለበት። ስርዓቱ ራሱ በሙስና መረብ የቆመ በመሆኑ በምንም አይነት ሪፎርሜሽን አይለውጠውም። የኢትዮጵያ ህዝብም ከእንግዲህ በዚህ ገዢ መንግስት ላይ ያለችው እምነት ያለ ልክ ቀጥናላችና ለሃገር አሳቢ ወገኖች ሁሉ የሽግግር ጊዜ የሚፈጠርበትን ሁኔታ መምከር ይኖርባቸዋል። በህዝብና በመንግስት መካከል እምነት ከተነከ በሁዋላ የሚጠበቅ ነገር አይኖርም። ለውጥ የግድ ሊመጣ ይገባዋል። እግዚአብሔር ኢትዮጵያን ይባርክ።

ገሊታው ዘለቀ

geletawzeleke@gmail.com